

Warszawa, dnia 22 grudnia 2025 r.

PU.8361.224.2025

DECYZJA PO.539.C.336.2025.AW

Na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168) oraz art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej

wymierza przedsiębiorcy:

**"CARREFOUR POLSKA" SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ
z siedzibą w Warszawie, ul. Targowa 72, 03-734 Warszawa,**

karę pieniężną w wysokości **1200 zł** (słownie: tysiąc dwieście złotych) z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług.

W toku kontroli przeprowadzonej w punkcie sprzedaży detalicznej - sklepie CARREFOUR przy ul. Powsińskiej nr 31 w Warszawie zakwestionowano 3 partie towarów znajdujących się w ofercie ww. sklepu, przy czym stwierdzono, że obok informacji o obniżonej cenie uwidoczniono informację o najniższej cenie towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, gdzie:

- przy 1 partii towaru cena po obniżce była taka sama, jak najniższa cena towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki,

- przy 1 partii towaru cena po obniżce była wyższa niż najniższa cena towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki.

Nadto przy 1 partii towaru stwierdzono brak prawidłowego uwidocznienia na etykiecie informacji o najniższej cenie towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, z uwagi na uwidocznienie kwoty innej niż najniższa cena z 30 dni przed wprowadzeniem obniżki zawarta w wykazie historii cen otrzymanym od kontrolowanego, ponadto w przypadku uwidoczniania prawidłowej ceny z ostatnich 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, cena obowiązująca (po obniżce) byłaby taka sama, jak najniższa cena towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki.

Powyższe narusza art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168) - szczegóły zawiera uzasadnienie.

UZASADNIENIE

W dniach 15-25.07.2025 r. inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie przeprowadzili kontrolę przedsiębiorcy "CARREFOUR POLSKA" SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ z siedzibą w Warszawie.

W toku kontroli w sklepie CARREFOUR przy ul. Powsińskiej nr 31 w Warszawie zakwestionowano 3 partie towarów, tj.:

1. Kotlin ketchup 420 g,

2. Lubella makaron kokardki 400 g,
3. Winiary sos 250 ml.

W ww. miejscu sprzedaży detalicznej:

1. przy dwóch partiach towarów (pozycje 1 i 2) obok informacji o obniżonej cenie uwidoczniono informację o najniższej cenie towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, gdzie:

- cena po obniżce była taka sama jak najniższa cena towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki (pozycja 1),
- cena po obniżce była wyższa niż najniższa cena towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki (pozycja 2),

2. przy jednej partii towaru (pozycja 3) stwierdzono brak prawidłowego uwidocznienia na etykiecie informacji o najniższej cenie towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, z uwagi na uwidocznienie kwoty innej niż najniższa cena z 30 dni przed wprowadzeniem obniżki zawarta w wykazie historii cen otrzymanym od kontrolowanego, ponadto w przypadku uwidoczniania prawidłowej ceny z ostatnich 30 dni przed wprowadzeniem obniżki – cena obowiązująca (po obniżce) byłaby taka sama, jak najniższa cena towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki.

Powyższe narusza art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168).

Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił i stwierdził, co następuje.

W myśl art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

Zgodnie z art. 4 ust. 2. ww. ustawy w każdym przypadku informowania o obniżeniu ceny towaru obok informacji o obniżonej cenie uwidacznia się również informację o najniższej cenie tego towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki.

Za cenę, zgodnie z definicją określoną w art. 3 ust. 1 pkt 1 ww. ustawy, uznaje się wartość wyrażoną w jednostkach pieniężnych, którą kupujący jest obowiązany zapłacić przedsiębiorcy za towar lub usługę.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ww. ustawy, do przestrzegania ww. obowiązków zobowiązany jest przedsiębiorca.

Mając powyższe na uwadze należy uznać, że przedsiębiorca "CARREFOUR POLSKA" SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ z siedzibą w Warszawie, poprzez uwidocznienie w ww. miejscu sprzedaży detalicznej ceny po obniżce takiej samej jak najniższa cena towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, poprzez uwidocznienie przy 1 partii towaru ceny po obniżce wyższej niż najniższa cena towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki oraz poprzez brak prawidłowego uwidocznienia na etykiecie przy 1 partii towaru informacji o najniższej cenie towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, z uwagi na uwidocznienie kwoty innej niż najniższa cena z 30 dni przed wprowadzeniem obniżki zawarta w wykazie historii cen otrzymanym od kontrolowanego, nie wykonał obowiązku wynikającego z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług, tj. obok informacji o obniżonej cenie uwidocznienia również informacji o najniższej cenie towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług, jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł.

W związku z powyższym pismem z dnia 27.11.2025 r. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej działając na podstawie art. 61 § 1 i § 4 kpa, zawiadomił przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług, z tytułu niewykonania obowiązku wynikającego z art. 4 ust. 2 ww. ustawy. W zawiadomieniu stronę pouczono o przysługującym jej prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów.

Pełnomocnik przedsiębiorcy pismem z 03.12.2025 r. (data wpływu do Inspektoratu 09.12.2025 r.) przesłał wyjaśnienia w sprawie. W odniesieniu do naruszenia dotyczącego produktu Kotlin ketchup 420 g oraz produktu Lubella makaron kokardki 400 g na podstawie art. 105 § 1 kpa wniósł o umorzenie postępowania, a na wypadek, gdyby organ stwierdził, że jednak doszło do naruszenia prawa, na podstawie art. 189f § pkt 1 kpa wniósł o odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej z uwagi na znikomą wagę naruszenia, ewentualnie nałożenie kary w wysokości symbolicznej. W nawiązaniu do naruszenia dotyczącego produktu Winiary sos 250 ml na podstawie art. 189f § pkt 1 kpa wniósł o odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaniu na pouczeniu. Poinformował, że przedsiębiorca nie zgadza się ze stwierdzeniem, że w stosunku do 2 partii produktów, tj. Kotlin ketchup 420 g oraz Lubella makaron kokardki 400 g doszło do naruszenia art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług. W ocenie strony skoro cena po obniżce była taka sama ewentualnie wyższa niż najniższa cena towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, to nie doszło do naruszenia art. 4 ust. 2 ww. ustawy. Odniósł się do treści art. 4 ust 1 oraz ust. 2 ww. ustawy. Podniósł, że w przypadku kontrolowanych towarów wszystkie przesłanki zawarte w ust. 1 zostały spełnione, a ceny uwidocznione przy towarach były cenami faktycznie naliczonymi w kasie. Odnośnie ust. 2 ww. ustawy podniósł, że formułuje on jedynie obowiązek, aby w każdym przypadku informowania o obniżeniu ceny towaru lub usługi obok informacji o obniżonej cenie przedsiębiorca uwidoczniał również informację o najniższej cenie tego towaru lub tej usługi, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki. Wyjaśnił, że przy zakwestionowanych towarach była uwidoczniona prawdziwa informacja o najniższej cenie z ostatnich 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, zatem w związku z powyższym nie może być mowy o naruszeniu art. 4 ust. 2 ww. ustawy. Podniósł, że ww. przepis w żadnym zakresie nie zakazuje informowania o promocji, gdy cena towaru w okresie ostatnich 30 dni była niższa lub taka sama jak cena promocyjna. Uzasadził, że byłoby to niezasadne, gdyż blokowałoby przedsiębiorcom możliwość wprowadzenia dwóch i więcej promocji w okresie 30 dni – ze stratą dla konsumentów. W nawiązaniu do naruszenia dotyczącego produktu Winiary sos 250 ml, gdzie stwierdzono brak prawidłowego uwidocznienia na etykiecie informacji o najniższej cenie towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, z uwagi na uwidocznienie kwoty innej niż najniższa cena z 30 dni przed wprowadzeniem obniżki zawarta w wykazie historii cen otrzymanym od kontrolowanego, pełnomocnik strony wyjaśnił, że ww. naruszenie było wynikiem niezamierzonego błędu systemu teleinformatycznego. Poinformował, że spółka na bieżąco pracuje nad polepszeniem funkcjonowania systemów służących do zarządzania cenami, w tym cenami promocyjnymi. Natomiast w związku z faktem, że żaden system nie działa w 100% idealnie bywa, że zdarzają się okoliczności (np. awaria, błąd oprogramowania) skutkujące tym, że cena nie wczyta się bądź nie wczyta się poprawnie. W tym miejscu należy pamiętać, że weryfikacja każdej ceny w tak dużym podmiocie, jak przedmiotowy przedsiębiorca jest niemożliwa. Strona nie wyklucza, że powyższa sytuacja miała miejsce w przypadku produktu Winiary sos 250

ml. Podniósł, że spośród 10 skontrolowanych produktów tylko w stosunku do ww. jednej partii towaru wystąpiła opisana powyżej nieprawidłowość oraz że nie była ona skutkiem działania umyślnego i została natychmiast poprawiona przez przedsiębiorcę. Wskazał, że należy mieć na względzie, że naruszenie dotyczyło tylko trzech partii towarów, natomiast sklep posiada dużą ilość indeksów towarowych, w tym tych objętych promocjami. Odnosząc się do zobowiązania o udzielenie informacji o uzyskanych przez przedsiębiorcę korzyściach majątkowych lub stratach w związku ze stwierdzonym naruszeniem, poinformował, że spółka nie gromadzi danych, które pozwoliłyby oszacować korzyści/straty związane z rzekomym naruszeniem dot. ww. trzech towarów. W tym miejscu poinformował, że konsumenci płacili za ww. towary cenę uwidocznioną na etykietach, a ewentualne nieprawidłowości w zakresie informowania o cenie ww. towarów nie wpływały na cenę uiszczonej przez konsumenta w kasie oraz że ww. towary są standardowymi towarami konsumpcyjnymi o niewielkiej wartości. Przedsiębiorca przekazał informacje o wielkości obrotów i przychodu za 2024 rok. Do pisma załączono: pełnomocnictwo z 24.01.2025 r. dla [REDAKTOWANE], wydruk informacji odpowiadającej odpisowi aktualnemu z rejestru przedsiębiorców KRS spółki. Nie załączono dowodu uiszczenia opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa.

Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wziął pod uwagę wszystkie wyjaśnienia strony, charakter stwierdzonych uchybień, specyfikę branży, fakt, że kontroli podlegał sklep, w którym prowadzona jest sprzedaż dużej ilości artykułów różnego rodzaju oraz wcześniejsze naruszenia przez stronę ww. ustawy. Organ wziął także pod uwagę informacje w zakresie uzyskanych korzyści majątkowych lub strat w związku z naruszeniem obowiązków, o których mowa powyżej oraz informacje w zakresie wielkości obrotu i przychodu spółki za 2024 rok.

Organ zauważa, że odpowiedzialność wynikająca z popełnienia deliktu administracyjnego ma charakter obiektywny. Oznacza to, że okoliczności towarzyszące naruszeniu prawa, takie jak specyfika prowadzonej działalności, przyczyny powstania naruszenia, ilość oferowanych towarów, nieprawidłowa interpretacja czy niezajomość obowiązującego prawa, niezamierzone działanie, czy nawet omyłka pisarska czy problemy techniczne nie mają wpływu na prowadzenie postępowania administracyjnego, przypisanie odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązku i w rezultacie nałożenie administracyjnej kary pieniężnej. W toku kontroli jednoznacznie stwierdzono stan naruszający przepisy prawa, co jest wystarczającą przesłanką do nałożenia kary.

Informacja o cenach jest jedną z najistotniejszych kwestii, która decyduje o podjęciu przez konsumenta decyzji w zakresie skorzystania z zakupu oferowanego przez przedsiębiorcę towaru. Obok informacji o cenie, decyzję konsumenta o zakupie konkretnego towaru determinuje informacja, czy cena została obniżona oraz wielkość obniżki. Postanowienia art. 4 ust. 2 ww. ustawy wymagają, aby w każdym przypadku informowania o obniżeniu ceny towaru lub usługi obok informacji o obniżonej cenie znajdowała się informacja o najniższej cenie towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki.

W publikacji „*Informacja o obniżce ceny. Wyjaśnienia Prezesa UOKiK*” opublikowanej na stronie https://uokik.gov.pl/wyjasnienia_i_wytyczne.php podkreślono, że „Adresatem regulacji zawartej w art. 4 ustawy jest każdy przedsiębiorca, który ma obowiązek zapewnić, aby w miejscu sprzedaży i świadczenia usług (a także w miejscu ich reklamowania) uwidocznione były ceny wymagane przez Ustawę.” Ponadto w ww. wytycznych szczegółowo opisano procedurę przedstawiania „najniższej ceny z ostatnich 30 dni przed wprowadzeniem obniżki” oraz jednolitość praktyk jakie powinny panować na polskim rynku.

W toku kontroli przedsiębiorca udostępnił inspektorom historię cen. Podczas analizy przesłanej przez przedsiębiorcę historii cen, inspektorzy prawidłowo ustalili, że przy jednej partii towaru nie

uwidoczniono na etykiecie informacji o najniższej cenie towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, z uwagi na uwidocznienie kwoty innej niż najniższa cena z 30 dni przed wprowadzeniem obniżki zawarta w wykazie historii cen otrzymanym od kontrolowanego, przy czym w przypadku uwidoczniania prawidłowej ceny z ostatnich 30 dni przed wprowadzeniem obniżki – cena obowiązująca (po obniżce) byłaby taka sama, jak najniższa cena towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki. Nadto przy 1 partii towaru cena po obniżce była taka sama, jak najniższa cena towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, a przy 1 partii towaru cena po obniżce była wyższa niż najniższa cena towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki.

Tym samym przedsiębiorca nie sprostął obowiązkowi wyrażonemu w art. 4 ust. 2 ustawy.

W nawiązaniu do argumentacji strony, organ zauważa, że stanowisko organu ma swoje odzwierciedlenie w wyroku Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE) z 26.09.2024 r. w sprawie C-330/23, zgodnie z którym, artykuł 6a ust. 1 i 2 dyrektywy 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom, zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2161 z dnia 27 listopada 2019 r., należy interpretować w ten sposób, że: wymaga on, aby obniżka ceny produktu ogłaszana przez podmiot gospodarczy w formie albo wartości procentowej, albo zwrotu reklamowego mającego na celu podkreślenie korzystnego charakteru ogłoszonej ceny, została ustalona na podstawie "wcześniejszej ceny" w rozumieniu ust. 2 tego artykułu, tj. najniższej ceny stosowanej przez podmiot gospodarczy w okresie, który nie może być krótszy niż 30 dni przed zastosowaniem obniżki. Wynika z tego, że cena sprzedaży produktu przedstawiana w ogłoszeniu jako cena obniżona w rzeczywistości nie może być taka sama jak ta „wcześniejsza cena” czy wręcz wyższa od niej.

W tym miejscu należy zauważyć, że obowiązki wprowadzone implementacją dyrektywy Omnibus mają przeciwdziałać sytuacjom, w których konsument wprowadzany jest przez sprzedawcę w błąd, co do istnienia promocji, tj. eliminować fałszywe obniżki.

Tym samym przedsiębiorca jako profesjonalny, a w przedmiotowym przypadku także bardzo doświadczony uczestnik obrotu powinien mieć świadomość nie tylko obowiązujących przepisów prawa, ale także orzecznictwa w zakresie prowadzonej przez niego działalności i je stosować z należytą starannością, w przedmiotowym przypadku stosować tak, aby w przypadku oferowania konsumentowi towarów objętych promocją, była to rzeczywista promocja.

Zgodnie z Wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 11 sierpnia 2022 r. II GSK 541/19 „Nawet jednorazowe naruszenie obowiązków, określonych w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług stanowi delikt administracyjny. Natomiast z mocy art. 6 ust. 1 tej ustawy, każdy przedsiębiorca, dopuszczający się takiego deliktu, podlega administracyjnej karze pieniężnej. Okoliczności konkretnego naruszenia tych obowiązków, mają jedynie znaczenie przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej. Niewątpliwie właściwy organ administracji, określając wysokość kary, winien uwzględnić zarówno stopień naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług, jak i dotychczasową działalność przedsiębiorcy oraz wielkość jego obrotów i przychodu (art. 6 ust. 3 tej ustawy).”

Zgodnie z art. 6 ust. 3 ww. ustawy przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej, uwzględnia się stopień naruszenia obowiązków, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia, dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem

tych obowiązków, wielkość jego obrotów i przychodu a także sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej.

Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalając wysokość kary wziął pod uwagę przesłanki zawarte w art. 6 ust. 3 ww. ustawy i zważył, co następuje.

Stopień naruszenia obowiązków (charakter, waga, skala, czas trwania naruszenia):

W ww. miejscu sprzedaży detalicznej:

1. przy dwóch partiach towarów obok informacji o obniżonej cenie uwidocznił informację o najniższej cenie towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, gdzie:
 - cena po obniżce była taka sama jak najniższa cena towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki,
 - cena po obniżce była wyższa niż najniższa cena towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki,
2. przy jednej partii towaru stwierdzono brak prawidłowego uwidocznienia na etykiecie informacji o najniższej cenie towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, z uwagi na uwidocznienie kwoty innej niż najniższa cena z 30 dni przed wprowadzeniem obniżki zawarta w wykazie historii cen otrzymanym od kontrolowanego, ponadto w przypadku uwidocznienia prawidłowej ceny z ostatnich 30 dni przed wprowadzeniem obniżki – cena obowiązująca (po obniżce) byłaby taka sama, jak najniższa cena towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki. Powyższe narusza art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług.

W toku kontroli sprawdzono także 200 losowo wybranych partii towarów pod względem prawidłowości uwidaczniania cen przez przedsiębiorcę zgodnie z przepisami ww. ustawy i ww. rozporządzenia oraz 50 z zakresu rzetelności uwidaczniania cen – kontrola w tym zakresie nie wykazała nieprawidłowości. Niemniej jednak, mimo że kontroli podlegał sklep z bardzo dużą ilością asortymentu, nie bez znaczenia pozostaje fakt, że stwierdzone naruszenie dotyczyło 30 % partii towarów (3 na 10 sprawdzonych) spośród sprawdzonych pod względem przestrzegania art. 4 ust. 2 ww. ustawy. Tym samym konsument pozbawiony został istotnych informacji w zakresie oferowania towarów w promocji, na podstawie których dokonuje zakupu. Mając na uwadze powyższe, interes konsumenta został naruszony w istotnym zakresie. Naruszenie zostało stwierdzone 15.07.2025 r. W toku kontroli przy towarze Winiary sos 250 ml uwidocznił najniższą cenę, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, która była taka sama, jak najniższa cena towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki. Nadto faktu, że czasowa promocja zdezaktualizowała się, nie należy utożsamiać z naprawieniem nieprawidłowości. Tym samym nie naprawiono stwierdzonych nieprawidłowości.

Dotychczasowa działalność podmiotu, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków:

W oparciu o wpis do Krajowego Rejestru Sądowego ustalono, że przedsiębiorca został wpisany do KRS 18.07.2001 roku. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej stwierdził wcześniejsze naruszenie przez przedsiębiorcę przepisów z zakresu obowiązku informowania o cenach, w tym:

1. sprawa PU.8361.196.2024, decyzja PO.250.C.177.2024 z 01.10.2024 r. (dot. Carrefour Market Warszawa przy ul. Kludyny 26, naruszenie stwierdzono 27.05.2024 r.),
2. sprawa DO.8361.56.2024, decyzja PO.290.C.184.2025 z 29.07.2025 r. (dot. Carrefour przy ul. Targowej 72, naruszenie stwierdzono 11.03.2025 r.).

Przyjmując 27.05.2024 r. za dzień, w którym stwierdzono naruszenie ww. obowiązków po raz pierwszy, to naruszenie stwierdzone w dniu 11.03.2025 r. zawiera się w okresie 12 miesięcy licząc od dnia pierwszego naruszenia. Natomiast naruszenie stwierdzone w dniu 15.07.2025 r. nie zawiera się w okresie 12 miesięcy licząc od dnia pierwszego naruszenia. Tym samym, licząc łącznie z przedmiotowym naruszeniem stwierdzonym w tej sprawie, obowiązki te nie zostały naruszone co najmniej trzykrotnie w okresie 12 miesięcy, licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy. Powyższe nie wyczerpuje przesłanki z art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług. Strona przekazała informacje w zakresie uzyskanych korzyści majątkowych lub strat w związku z naruszeniem obowiązków, o których mowa powyżej.

Wielkość obrotów i przychodu:

Strona przekazała informacje o wielkości obrotu i przychodu za 2024 rok, którą uwzględnono.

Sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich UE:

Powyższa przesłanka nie ma zastosowania, ponieważ kontrola przeprowadzona przez Inspekcję Handlową nie jest kontrolą przeprowadzoną w sprawach transgranicznych, tj. działalności gospodarczej o transgranicznym charakterze prowadzonej przez przedsiębiorcę.

W ocenie organu brak jest podstaw do umorzenia przedmiotowego postępowania. Zgodnie z art. 105 § 1 kpa, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości albo w części. Przez bezprzedmiotowość należy rozumieć stan, gdy sprawa indywidualna nie podlegała i nie podlega załatwieniu w drodze decyzji administracyjnej, a zatem wówczas, gdy nie istnieje ani przedmiot, ani podmiot konkretnej sprawy (wyrok WSA w Rzeszowie z dnia 24 sierpnia 2018 r., sygn. akt II SA/Rz 940/18). W doktrynie podkreśla się, że: *„Wydanie decyzji o umorzeniu postępowania jest obligatoryjne, gdy postępowanie zostało wszczęte, ale okazało się lub stało się bezprzedmiotowe z jakiegokolwiek przyczyny. Bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego ma miejsce wtedy, gdy brak jest któregoś z elementów stosunku materialnoprawnego, który by podlegał konkretyzacji, wobec czego nie można wydać decyzji załatwiającej sprawę przez jej rozstrzygnięcie co do istoty. Bezprzedmiotowość może wynikać z okoliczności dotyczących podmiotów tego stosunku prawnego lub jego przedmiotu. Istota bezprzedmiotowości postępowania polega na tym, że nastąpiło takie zdarzenie prawne lub faktyczne, które spowodowało, że przestała istnieć ta szczególna relacja między faktem (sytuacją faktyczną danego podmiotu) a prawem (sytuacją prawną danego podmiotu), z którą ustawa łączy obowiązek konkretyzacji normy w postaci wydania decyzji administracyjnej (wyrok NSA z 10.05.2012 r., II GSK 467/11, LEX nr 1219036). Umorzenie postępowania w przypadku bezprzedmiotowości jest obligatoryjne, zaś decyzja o umorzeniu postępowania nie rozstrzyga o materialnoprawnych uprawnieniach i obowiązkach stron i jest równoznaczna ze stwierdzeniem braku przesłanek do merytorycznego orzekania co do istoty sprawy, gdy sprawa indywidualna nie podlegała i nie podlega merytorycznemu załatwieniu w drodze decyzji administracyjnej (zob. wyrok NSA z 21.12.2021 r., II OSK 22/19, LEX nr 3323161; wyrok WSA w Warszawie z 23.04.2014 r., VIII SA/Wa 112/14, LEX nr 1468433)”* (M. Romańska, *Art. 105 Umorzenie postępowania administracyjnego* [w:] *Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, wyd. III*, pod red. H. Knysiak-Sudyka, Warszawa 2023, LEX).

Zgodnie z art. 189f § 1 pkt 1 kpa, organ wymierzający karę pieniężną odstępuje od jej nałożenia i poprzestaje na pouczeniu, jeśli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszenia prawa. Znikomość wagi naruszenia prawa rozumiana jest jako stan, który wywołał jednostkowe i nieznaczne negatywne skutki w obszarze dóbr prawnie chronionych lub skutków tych w ogóle nie wywołał i wywołać nie mógł (Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, red. H. Knysiak-Sudyka, Warszawa 2019). Pomimo

zaprzestania naruszania prawa, w ocenie organu nie ma podstaw do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 kpa, ponieważ jak wykazano powyżej w przedmiotowej sprawie waga naruszenia nie była znikoma. Nie ma także zastosowania regulacja przepisu art. 189f § 1 pkt 2 kpa, gdyż za to samo zachowanie na stronę nie została uprzednio nałożona sankcja przez inny uprawniony organ administracji publicznej. Nie jest również możliwe zastosowanie odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 189f § 2 kpa, który stanowi, że w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających: usunięcie naruszenia prawa lub powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia. Zgodnie z art. 189f § 3 kpa, organ administracji publicznej w przypadkach, o których mowa w § 2, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli strona przedstawiła dowody, potwierdzające wykonanie postanowienia. Organ zauważa, że charakter naruszeń, jakich dopuściła się strona, wyklucza możliwość usunięcia skutków naruszenia. Warunkiem odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej jest przywrócenie stanu zgodnego z prawem, naruszonego przez zachowanie stanowiące podstawę odpowiedzialności administracyjnej. Wskazać przy tym należy, że usunięcie naruszenia prawa nie jest tożsame z zaprzestaniem naruszania. Aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszania przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia prawa (por. uzasadnienie wyroku WSA w Warszawie z dnia 25.07.2019 r., sygn. akt VI SA/Wa 991/19). W związku z powyższym oraz z uwagi na fakt, że w przedmiotowej sprawie waga naruszenia prawa nie była znikoma, z powodu istotnego naruszenia interesu konsumentów w ocenie organu nie ma podstaw do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej. Przedsiębiorca w ocenie organu nie zaprzestał naruszenia oraz nie usunął skutków naruszenia prawa, albowiem zaistniałe naruszenie prawa, stwierdzone w dniu kontroli nieodwracalnie pozbawiło pewną grupę konsumentów prawa do uzyskania przysługujących im istotnych informacji.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług, kara pieniężna może być wymierzona do wysokości 20 000 zł.

Mając na uwadze ww. przesłanki, Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał, iż przedsiębiorcy "CARREFOUR POLSKA" SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ z siedzibą w Warszawie, za naruszenie obowiązku wynikającego z art. 4 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług, należy wymierzyć karę pieniężną przewidzianą w art. 6 ust. 1 ww. ustawy w wysokości 1200 zł.

W związku z powyższym Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej orzekł jak w sentencji.

Na podstawie art. 7 ust. 1 i ust. 3 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług, karę pieniężną w kwocie **1200 zł** stanowiącą dochód budżetu państwa, strona powinna wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie: **NBP O/O Warszawa Nr 59 1010 1010 0006 0622 3100 0000**, w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna. W myśl art. 8 ust. 1 ww. ustawy, do kar pieniężnych, w zakresie nieuregulowanym w ustawie, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2025 r. poz. 111 ze zm.).

Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu art. 51 § 1 Ordynacji podatkowej, od której zgodnie z art. 53 § 1 ww. ustawy, naliczane są odsetki za zwłokę.

Zgodnie z art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2023 r. poz. 2111, ze zm.) złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa albo jego odpisu, wypisu lub kopii w sprawie z zakresu administracji publicznej podlega opłacie skarbowej.

W związku z powyższym organ wzywa stronę do uiszczenia opłaty skarbowej i przekazanie potwierdzenia jej dokonania.

Opłatę w kwocie 17 zł należy złożyć na rachunek bankowy Urząd Miasta Stołecznego Warszawy Centrum Obsługi Podatnika numer 21 1030 1508 0000 0005 5000 0070, dla płatności z zagranicy: KOD SWIFT: CITIPLPX IBAN PL 21 1030 1508 0000 0005 5000 0070.

Pouczenie:

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2025 r. poz. 229), art. 127 § 1 i § 2 kpa oraz art. 129 § 1 i § 2 kpa, od niniejszej decyzji stronie postępowania służy prawo odwołania się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Odwołanie wnosi się w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, ul. Sienkiewicza 3, 00-015 Warszawa. Na podstawie art. 63 § 1 kpa, podania (żądania, wyjaśnienia, odwołania, zażalenia) wnosi się na piśmie, za pomocą telefaksu lub ustnie do protokołu. Podania utrwalone w postaci elektronicznej wnosi się na adres do doręczeń elektronicznych lub za pośrednictwem konta w systemie teleinformatycznym organu administracji publicznej. Jeżeli przepisy odrębne nie stanowią inaczej, **podania wniesione na adres poczty elektronicznej organu administracji publicznej pozostawia się bez rozpoznania.**

Z up. Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej

Agnieszka Cieślik

Z-ca Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej

/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

1. [REDACTED]

2. aa. [REDACTED]